

Tehát amit ti problémáknak neveztek, azok fontosak; Addig fontosak, amíg már nem fontosak. És az a nap, amikor már nem számítanak, az a nap, amikor neked magadnak sikerül elpusztítanod az okaikat és okaikat. És a problémák elpusztítása teljes mértékben összefügg az akaraterőddel, azzal a képességeddel, hogy az akaraterőd energiáját lehozd az életed anyagi síkjára.

És ami a legokkultabb az új instrukcióban, az az, hogy az Ember akarata nem az, ami a múltban volt. A múltban, az ősi fajban, az ember akarata önző vágyának közvetlen terméke volt, míg a jövőben az ember akarata a szenvedése és a szenvedés feltételeit meghatározó Lélek akarata közötti konfliktus terméke.

És amikor az ember eleget szenvedett ahhoz, hogy felismerje magában ennek a szenvedésnek a határát vagy szükségszerűségét, lehozza magában ezt az energiát, amely saját akaratává válik, és abban a pillanatban az ember hasznot húz a Szellem akaratából, és abban a pillanatban elpusztíthatja mindazokat a feltételeket, amelyek a múltban problémákat okoztak benne.

Azt tanácsolom neked, hogy életed minden problémáját minden aspektusában, minden körülményében a benned lévő Magasabb Intelligencia hozza létre. A fejlődésedért, a holnap emberéért ennek a játéknak véget kell vetni; a benne lévő Intelligenciának, az akaratnak, amelynek erejét nem ismeri, egyensúlyba kell hoznia magát, hogy egy bizonyos ponton, növekvő életében, tudati életében nullára csökkentse a Szellem hatalmát az elméje felett.

És amikor az Embernek elegendő akarati ereje, valódi akarata van, képes nullára csökkenteni a Szellem hatalmát az elméje felett, és ekkor válik az Ember Supermanné.

Ennek a magyarázatnak a keretein belül megvizsgálhatjuk a problémák jelenségét, magasabb megértési skálára emelve, abban az értelemben, hogy ebből a tapasztalatból kiküszöbölhetjük a véletlen tényezőt, megtaníthatjuk magunkat arra a tényre, hogy ebben a tapasztalatban hiányzott a szenvedés által létrehozott intelligencia, amely megakadályozott minket abban, hogy valódi akaratunkat éljük, mert akaratunk még egyszer, nem a Szellem és az én közötti konfliktus terméke volt.

És ez az utasítás, amelyet az Ember ma kap, teljesen új a Földön, mert még soha nem volt képes ember, nem akart és nem is akart arra, hogy a bolygón beavatott megbízatásának keretein belül teljesen elpusztítsa a Szellemnek az emberi elme érzelmei feletti hatalmát.

És ebben a tapasztalatban dőlt el, hogy ahhoz, hogy megszabaduljon az ember szellemének érzelmeitől, az embernek állandóan a szellem igáját kell viselnie, hogy az egyesülés révén átalakítsa a szellem érzelmét. És amikor a szellem érzelme átalakult, az ember már nem halandó, hanem halhatatlan volt. És amikor az ember a halhatatlan birodalmában van, többé már nincs alávetve a Szellem törvényeinek, mert ő maga a Szellem az anyagban.

Annak megértésének fontossága, hogy a problémákat egy nap az életedben teljesen meg kell állítani, semlegesíteni, megsemmisíteni, meg kell akadályozni, hogy gyökeret eresszenek.

És mindennapi tapasztalataitok állandó kifejeződésében, ahol problémák merülnek fel, jobbra-balra, egy tudattalan civilizációval, a tudattalan emberekkel kapcsolatban, a Szellem számára van egy nagyon hatalmas terep, ahol ti, mint egyének, szintén elmével, akarattal, szeretettel és intelligenciával rendelkeztek, egy bizonyos ponton kénytelenek vagytok felismerni, hogy a felülről érkező erőnek le kell ereszkednie a valóság alsíkjaira, és egyszer s mindenkorra meg kell törnie Végső soron a karma láncai.

Az embernek nem kell többé szenvednie, az ember nem fog többet szenvedni, de az ember, aki nem fog többet szenvedni, előbb szenvedni fog abban a konfliktusban, amelynek közte és a Szellem között fenn kell állnia. És ez az a megnyilvánulás, az ő mindennapi valóságában, amit én tudok.

És azok, akik megtapasztalták, amit én tudok, megértették, amit én tudok, és rájöttek, hogy amit megértettek, az tökéletes. Mert a holnap embere már nem az ötödik fajhoz tartozik, és a Szellem törvényei, amelyek az ötödik fajra vonatkoztak, többé nem fognak rá vonatkozni. Tehát a holnap emberének teljesen másképp kell értenie az életet, mint az Öregnek.

És amikor azt mondom, hogy a holnap emberének teljesen más, teljesen új módon kell megértenie az életet, mint az Öregnek, pontosan erre gondolok. Tehát a tanonckodásban, az átmenetben a ma emberének meg kell tanulnia, hogy ne nézzen vissza, vagy más szavakkal, a holnap emberének meg kell tanulnia, hogy ne nézzen vissza az Öregre.

A holnap emberének meg kell tanulnia élni a holnap életét, ma, és többé nem a tegnapi hajlamai alapján élni az életét, ma. És ez az állapot abszolút, és a holnap embere meg fogja élni. És a holnap emberei, akik megélték ezeket a körülményeket és megértették ezeknek az új állapotoknak a törvényeit, hatalmukban áll halhatatlanná tenni anyagi anyagukat.

Ha megvan a víziód, hogy elpusztítsd őket, akkor már megvan a víziód, hogy meghaladd őket. Ha már megvan a víziód, hogy elpusztítsd őket, akkor megvan a víziód arról, hogy meghaladd a saját természetedet. De először belsőleg kell lenned, mert ez a látomás nem pszichológiai vízió, ez a látomás egy erőteljes felismerés önmagadban, önmagadban összpontosítva, ami abból a tényből ered, hogy életed egy bizonyos pontján felismerted a régi élet abszurditását.

És ha egyszer felismered a régi életmód abszurditását, olyan leszel, mint én, egyedül, magányosan, csak a Szellemben kapcsolódva azokkal, akiknek ugyanaz a Szellemük, és készen állsz minden eshetőségre, vagyis készen állsz bármilyen rezgés befogadására, amelynek fel kell ébresztenie magadban a szükséges energiát ahhoz, hogy kapcsolatba lépj és dolgozz a láthatatlan erővel.

Tehát a mai problémák, a mindennapi problémák sokkal, de sokkal nagyobbak, mint gondolnád, de nagyok, ha nem ismered az új törvényeket.

Ha nem ismered az új törvényeket, amelyek már nem számítanak, akkor nem számítanak, egyszerűen csak egy iga, egy kellemetlenség, amivel életed végéig együtt kell élned.

De ha ismered az új törvényeket és alkalmazod az új törvényeket, akkor le fogod rombolni azt, ahogyan az élet felépült körülötted, és apránként elkezdesz egy teljesen új életet élni, nem mondom, hogy újat, mert különbség van egy új élet és egy vadonatúj élet között. Az új élet olyan, amely megváltozott a régi életben. A vadonatúj élet olyan élet, amelynek semmi köze a régi élethez.

És amikor az ember vadonatúj életet él, képtelen elfogadni az új életet, mert a kettő közötti formakülönbség illúziója ugyanolyan nagy, mint a régi élet, az új élet.

De amikor az Ember vadonatúj életet él, akkor teljesen más időben van, és nincs joga semmihez, csak önmagához.

És amikor az Ember felismeri, hogy semmi máshoz nincs joga, csak önmagához, felismeri a vadonatúj élet abszolút feltételeit, és nem az intelligencia és az intellektus által képes élni és megérteni ezt az életet, hanem a benne lévő rezgésen keresztül, amely megszervezi elméjét, érzelmeit, vitalitását és anyagát.

Egy vadonatúj élet egy teljesen új élet, egy olyan élet, ami nem a tiéd, ez egy olyan élet, ami a benned lévő Energia folyamata, eredménye, manifesztációja, amit a benned lévő erő határoz meg, hogy megkapd. A vadonatúj életben az ego nem látható, vagy egyre kevésbé látható; A vadonatúj életben a személyiség nem érezhető, vagy egyre kevésbé érezhető; a vadonatúj életben csak a lélek létezik vibrációs harmóniában az egóval, amely vibrációs harmóniában van a

személyiséggel, úgyhogy egy tengely alakul ki, és ezen a tengelyen halad át annak a sugáráramnak az energiája, amelyhez be vagytok rendelve, és ebből az energiából éltek; ebből az Energiából táplálkoztok; ez az az energia, amit arra használj, hogy leszállj az anyagba, Isten Szellemébe.

És amikor a vadonatúj életben az ember leszáll az anyagba, Isten Lelkébe: bármely szellem, amely ellene van, és bármely szellem, amely ellene van ennek a szellemnek, nem tud behatolni abba a térbe, ahol ez az ember fejlődik és fejlődik, mert ez a tér sérthetetlen, mert ez a tér Fény.

Tehát egyszerű, mindennapi dolgokat magyarázok el nektek: problémákról beszélek, és megpróbálom megértetni veletek a problémák fontosságát, hogy olyan perspektívát adjak nektek, amely nem emberi, hanem a Szellem törvénye valóságának teljes tudatosságának eredménye.

Amikor azt mondom, tedd el a fejszét, ez azt jelenti, hogy pusztítsd el a szenvedés okát, ez egy módja annak, hogy kifejezd ezt a törvényt, de sokan, a kezdetektől fogva, tapasztalat hiánya miatt, beletették a fejszét és levágták az ujjukat, de ez a tapasztalat része, és tapasztalatokkal megtanulod betenni a fejszét, és nem vágni le senki ujját.

A tudat teremtő, nem romboló; A tudatosság harmónia. A mindennapi problémák, a problémáid illúziók, amelyeket a benned lévő elme hoz létre, hogy megbotránkoztasson az érzelmeid áramlatában, és mint a pisztráng, ugrálva töltöd az idődet.

Amikor azt mondom, hogy a holnap embere nem lesz az övé, akkor az egyik legnagyobb igazságot mondom, amely ismeretlen az ősi ember számára. A holnap embere nem lesz önmaga, és már a tapasztalataid során is voltak olyan pillanataid, amikor úgy érezted, hogy nem tartozol önmagadhoz, és ez a tudatosság nagyon nagy, és egyre nagyobb és nagyobb lesz.

És amikor már nem tartozunk magunkhoz, akkor érezzük jól magunkat; Amíg önmagunkhoz tartozunk, a bőrünkhöz vagyunk szegezve, de amikor már nem tartozunk önmagunkhoz, jól érezzük magunkat a bőrünkben. De az ego ezt nem akarja, mert az egónak tartoznia kell ahhoz, hogy biztos legyen abban, hogy létezik az elmében, hogy érez az érzelmekben, hogy az anyagiban él; Az egónak biztosnak kell lennie abban, hogy él. A feleségnek biztosnak kell lennie abban, hogy a férje szereti őt, a férfinak biztosnak kell lennie abban, hogy a felesége hűséges; Biztosnak kell lennünk, de ez a biztonság mulandó.

De amikor két lény él az életben, és az egyik nem tartozik önmagához, a másik pedig nem tartozik önmagához, egyik sem tartozik a másikhoz, és amikor egy férfi már nem tartozik a feleségéhez, és a felesége már nem tartozik hozzá, akkor már nem rendelkezik a birtoklás szenvedéseivel. Amikor a gyermekek már nem tartoznak hozzánk, nem szenvedünk többé a birtoklás fájdalmaitól.

Amit mondok, az a rezgésben van, nem a megértés pszichológiai módjában. Amit nehéz szavakkal átadni, az a rezgés valósága. Amit szavakkal könnyű átadni, az a forma.

Ezért van az, hogy soha nem azt akarom mondani, amit mondok, amit nem tudok elmondani, de megvan az erőm, hogy kimondjam, mert rendelkezem a rezgés erejével. Tehát várd meg, amíg a rezgés megérti a szót, ami tartalmazza, mielőtt formába lendülnél, eltöröd a csőrödét és vágóvá válsz.

Mindent el lehet mondani, még azt is, amit nem lehet megérteni, csak arról van szó, hogy egy bizonyos módon mondjuk ki. És azt kívánom mindnyájatoknak, hogy egy napon ne tartozzatok többé magatokhoz, ne érezzétek magatokat többé, ne lássátok magatokat, ne tudjátok, mi az \"énetek\", hogy többé ne tudjátok, mi az \"egótok\", mindezeket kívánom nektek. De amíg ez a nap el nem jön, tudd, hogy fokozatosan haladsz felé. És minden, amit az évek során mondok nektek, arra fog szolgálni, hogy jobban és jobban megértsétek ennek a valóságnak az árnyalatait.

Az a benyomásunk, földi emberek, hogy életünk bármely pillanatában elhelyezkedhetünk valahol az életünkben, hogy ez a benyomás olyan erős, hogy energiát, érzelmet hoz létre bennünk, és ez az érzélem automatikusan bebörtönöz minket. Az ember minden nap bebörtönzi magát, a világ legjobb okaiért; szerencsére, ellentétben azzal, amit Szókratész mondott, az ember nem ismerheti önmagát. Csodálatos, az Ember filozófiája; csodálatosak a filozófiák, mert sikerült megadniuk az Embernek a reményt arra, amivé válnia kell, anélkül, hogy eszközöket adtak volna neki, hogy odaérjen.

A filozófia rendben van, mert kihúzza az egyik fogat, hogy egy másikat adjon neked, de a tudatosság még finomabb, mert mindkét fogat kihúzza, és egy sem marad.

Tehát az időszak végére szeretném elmagyarázni, hogyan árt magának az Ember anélkül, hogy észrevenné.

Tehát amit ti problémáknak neveztek, azok fontosak; Addig fontosak, amíg már nem fontosak. És az a nap, amikor már nem számítanak, az a nap, amikor neked magadnak sikerül elpusztítanod az okaikat és okaikat. És a problémák elpusztítása teljes mértékben összefügg az akaraterőddel, azzal a képességeddel, hogy az akaraterőd energiáját lehozd az életed anyagi síkjára.

És ami a legokkultabb az új instrukcióban, az az, hogy az Ember akarata nem az, ami a múltban volt. A múltban, az ősi fajban, az ember akarata önző vágyának közvetlen terméke volt, míg a jövőben az ember akarata a szenvedése és a szenvedés feltételeit meghatározó Lélek akarata közötti konfliktus terméke.

És amikor az ember eleget szenvedett ahhoz, hogy felismerje magában ennek a szenvedésnek a határát vagy szükségszerűségét, lehozza magában ezt az energiát, amely saját akaratává válik, és abban a pillanatban az ember hasznot húz a Szellem akaratából, és abban a pillanatban elpusztíthatja mindazokat a feltételeket, amelyek a múltban problémákat okoztak benne.

Azt tanácsolom neked, hogy életed minden problémáját minden aspektusában, minden körülményében a benned lévő Magasabb Intelligencia hozza létre. A fejlődésedért, a holnap emberéért ennek a játéknak véget kell vetni; a benne lévő Intelligenciának, az akaratnak, amelynek erejét nem ismeri, egyensúlyba kell hoznia magát, hogy egy bizonyos ponton, növekvő életében, tudati életében nullára csökkentse a Szellem hatalmát az elméje felett.

És amikor az Embernek elegendő akarat ereje, valódi akaratereje van, képes nullára csökkenteni a Szellem hatalmát az elméje felett, és ekkor válik az Ember Supermanné.

Ennek a magyarázatnak a keretein belül megvizsgálhatjuk a problémák jelenségét, magasabb megértési skálára emelve, abban az értelemben, hogy ebből a tapasztalatból kiküszöbölhetjük a véletlen tényezőt, megtaníthatjuk magunkat arra a tényre, hogy ebben a tapasztalatban hiányzott a szenvedés által létrehozott intelligencia, amely megakadályozott minket abban, hogy valódi akaratunkat éljük, mert akaratunk még egyszer, nem a Szellem és az én közötti konfliktus terméke volt.

És ez az utasítás, amelyet az Ember ma kap, teljesen új a Földön, mert még soha nem volt képes ember, nem akart és nem is akart arra, hogy a bolygón beavatott megbízatásának keretein belül teljesen elpusztítsa a Szellemnek az emberi elme érzelmei feletti hatalmát.

És ebben a tapasztalatban dőlt el, hogy ahhoz, hogy megszabaduljon az ember szellemének érzelmeitől, az embernek állandóan a szellem igáját kell viselnie, hogy az egyesülés révén átalakítsa a szellem érzelmét. És amikor a szellem érzelme átalakult, az ember már nem halandó, hanem halhatatlan volt. És amikor az ember a halhatatlan birodalmában van, többé már nincs alávetve a Szellem törvényeinek, mert ő maga a Szellem az anyagban.

Annak megértésének fontossága, hogy a problémákat egy nap az életedben teljesen meg kell állítani, semlegesíteni, megsemmisíteni, meg kell akadályozni, hogy gyökeret eresszenek.

És mindennapi tapasztalataitok állandó kifejeződésében, ahol problémák merülnek fel, jobbra-balra, egy tudattalan civilizációval, a tudattalan emberekkel kapcsolatban, a Szellem számára van egy nagyon hatalmas terep, ahol ti, mint egyének, szintén elmével, akarattal, szeretettel és intelligenciával rendelkeztek, egy bizonyos ponton kénytelenek vagytok felismerni, hogy a felülről érkező erőnek le kell ereszkednie a valóság alsíkjaira, és egyszer s mindenkorra meg kell törnie Végső soron a karma láncai.

Az embernek nem kell többé szenvednie, az ember nem fog többet szenvedni, de az ember, aki nem fog többet szenvedni, előbb szenvedni fog abban a konfliktusban, amelynek közte és a Szellem között fenn kell állnia. És ez az a megnyilvánulás, az ő mindennapi valóságában, amit én tudok.

És azok, akik megtapasztalták, amit én tudok, megértették, amit én tudok, és rájöttek, hogy amit megértettek, az tökéletes. Mert a holnap embere már nem az ötödik fajhoz tartozik, és a Szellem törvényei, amelyek az ötödik fajra vonatkoztak, többé nem fognak rá vonatkozni. Tehát a holnap emberének teljesen másképp kell értenie az életet, mint az Öregnek.

És amikor azt mondom, hogy a holnap emberének teljesen más, teljesen új módon kell megértenie az életet, mint az Öregnek, pontosan erre gondolok. Tehát a tanonckodásban, az átmenetben a ma emberének meg kell tanulnia, hogy ne nézzen vissza, vagy más szavakkal, a holnap emberének meg kell tanulnia, hogy ne nézzen vissza az Öregre.

A holnap emberének meg kell tanulnia élni a holnap életét, ma, és többé nem a tegnapi hajlamai alapján élni az életét, ma. És ez az állapot abszolút, és a holnap embere meg fogja élni. És a holnap emberei, akik megélték ezeket a körülményeket és megértették ezeknek az új állapotoknak a törvényeit, hatalmukban áll halhatatlanná tenni anyagi anyagukat.

Ha megvan a víziód, hogy elpusztítsd őket, akkor már megvan a víziód, hogy meghaladd őket. Ha már megvan a víziód, hogy elpusztítsd őket, akkor megvan a víziód arról, hogy meghaladd a saját természetedet. De először belsőleg kell lenned, mert ez a látomás nem pszichológiai vízió, ez a látomás egy erőteljes felismerés önmagadban, önmagadban összpontosítva, ami abból a tényből ered, hogy életed egy bizonyos pontján felismerted a régi élet abszurditását.

És ha egyszer felismered a régi életmód abszurditását, olyan leszel, mint én, egyedül, magányosan, csak a Szellemben kapcsolódva azokkal, akiknek ugyanaz a Szellemük, és készen állsz minden eshetőségre, vagyis készen állsz bármilyen rezgés befogadására, amelynek fel kell ébresztenie magadban a szükséges energiát ahhoz, hogy kapcsolatba lépj és dolgozz a láthatatlan erővel.

Tehát a mai problémák, a mindennapi problémák sokkal, de sokkal nagyobbak, mint gondolnád, de nagyok, ha nem ismered az új törvényeket.

Ha nem ismered az új törvényeket, amelyek már nem számítanak, akkor nem számítanak, egyszerűen csak egy iga, egy kellemetlenség, amivel életed végéig együtt kell élned.

De ha ismered az új törvényeket és alkalmazod az új törvényeket, akkor le fogod rombolni azt, ahogyan az élet felépült körülötted, és apránként elkezdesz egy teljesen új életet élni, nem mondom, hogy újat, mert különbség van egy új élet és egy vadonatúj élet között. Az új élet olyan, amely megváltozott a régi életben. A vadonatúj élet olyan élet, amelynek semmi köze a régi élethez.

És amikor az ember vadonatúj életet él, képtelen elfogadni az új életet, mert a kettő közötti formakülönbség illúziója ugyanolyan nagy, mint a régi élet, az új

élet.

De amikor az Ember vadonatúj életet él, akkor teljesen más időben van, és nincs joga semmihez, csak önmagához.

És amikor az Ember felismeri, hogy semmi máshoz nincs joga, csak önmagához, felismeri a vadonatúj élet abszolút feltételeit, és nem az intelligencia és az intellektus által képes élni és megérteni ezt az életet, hanem a benne lévő rezgésen keresztül, amely megszervezi elméjét, érzelmeit, vitalitását és anyagát.

Egy vadonatúj élet egy teljesen új élet, egy olyan élet, ami nem a tiéd, ez egy olyan élet, ami a benned lévő Energia folyamata, eredménye, manifesztációja, amit a benned lévő erő határoz meg, hogy megkapd. A vadonatúj életben az ego nem látható, vagy egyre kevésbé látható; A vadonatúj életben a személyiség nem érezhető, vagy egyre kevésbé érezhető; a vadonatúj életben csak a lélek létezik vibrációs harmóniában az egóval, amely vibrációs harmóniában van a személyiséggel, úgyhogy egy tengely alakul ki, és ezen a tengelyen halad át annak a sugáráramnak az energiája, amelyhez be vagytok rendelve, és ebből az energiából éltek; ebből az Energiából táplálkoztok; ez az az energia, amit arra használsz, hogy leszállj az anyagba, Isten Szellemébe.

És amikor a vadonatúj életben az ember leszáll az anyagba, Isten Lelkébe: bármely szellem, amely ellene van, és bármely szellem, amely ellene van ennek a szellemnek, nem tud behatolni abba a térbe, ahol ez az ember fejlődik és fejlődik, mert ez a tér sérthetetlen, mert ez a tér Fény.

Tehát egyszerű, mindennapi dolgokat magyarázok el nektek: problémákról beszélek, és megpróbálom megértetni veletek a problémák fontosságát, hogy olyan perspektívát adjak nektek, amely nem emberi, hanem a Szellem törvénye valóságának teljes tudatosságának eredménye.

Amikor azt mondom, tedd el a fejszét, ez azt jelenti, hogy pusztítsd el a szenvedés okát, ez egy módja annak, hogy kifejezd ezt a törvényt, de sokan, a kezdetektől fogva, tapasztalat hiánya miatt, beletették a fejszét és levágták az ujjukat, de ez a tapasztalat része, és tapasztalatokkal megtanulod betenni a fejszét, és nem vágni le senki ujját.

A tudat teremtő, nem romboló; A tudatosság harmónia. A mindennapi problémák, a problémáid illúziók, amelyeket a benned lévő elme hoz létre, hogy megbotránkoztasson az érzelmeid áramlatában, és mint a pisztráng, ugrálva töltöd az idődet.

Amikor azt mondom, hogy a holnap embere nem lesz az övé, akkor az egyik legnagyobb igazságot mondom, amely ismeretlen az ősi ember számára. A holnap embere nem lesz önmaga, és már a tapasztalataid során is voltak olyan pillanataid, amikor úgy érezted, hogy nem tartozol önmagadhoz, és ez a tudatosság nagyon nagy, és egyre nagyobb és nagyobb lesz.

És amikor már nem tartozunk magunkhoz, akkor érezzük jól magunkat; Amíg önmagunkhoz tartozunk, a bőrünkhöz vagyunk szegezve, de amikor már nem tartozunk önmagunkhoz, jól érezzük magunkat a bőrünkben. De az ego ezt nem akarja, mert az egónak tartoznia kell ahhoz, hogy biztos legyen abban, hogy létezik az elmében, hogy érez az érzelmekben, hogy az anyagiban él; Az egónak biztosnak kell lennie abban, hogy él. A feleségnek biztosnak kell lennie abban, hogy a férje szereti őt, a férfinak biztosnak kell lennie abban, hogy a felesége hűséges; Biztosnak kell lennünk, de ez a biztonság mulandó.

De amikor két lény él az életben, és az egyik nem tartozik önmagához, a másik pedig nem tartozik önmagához, egyik sem tartozik a másikhoz, és amikor egy férfi már nem tartozik a feleségéhez, és a felesége már nem tartozik hozzá, akkor már nem rendelkezik a birtoklás szenvedéseivel. Amikor a gyermekek már nem tartoznak hozzánk, nem szenvedünk többé a birtoklás fájdalmaitól.

Amit mondok, az a rezgésben van, nem a megértés pszichológiai módjában. Amit nehéz szavakkal átadni, az a rezgés valósága. Amit szavakkal könnyű átadni, az a forma.

Ezért van az, hogy soha nem azt akarom mondani, amit mondok, amit nem tudok elmondani, de megvan az erőm, hogy kimondjam, mert rendelkezem a rezgés erejével. Tehát várd meg, amíg a rezgés megérti a szót, ami tartalmazza, mielőtt formába lendülnél, eltöröd a csőrödet és vágóvá válsz.

Mindent el lehet mondani, még azt is, amit nem lehet megérteni, csak arról van szó, hogy egy bizonyos módon mondjuk ki. És azt kívánom mindnyájatoknak, hogy egy napon ne tartozzatok többé magatokhoz, ne érezzétek magatokat többé, ne lássátok magatokat, ne tudjátok, mi az "énetek", hogy többé ne tudjátok, mi az "egótok", mindezeket kívánom nektek. De amíg ez a nap el nem jön, tudd, hogy fokozatosan haladsz felé. És minden, amit az évek során mondok nektek, arra fog szolgálni, hogy jobban és jobban megértsétek ennek a valóságnak az árnyalatait.

Az a benyomásunk, földi emberek, hogy életünk bármely pillanatában elhelyezkedhetünk valahol az életünkben, hogy ez a benyomás olyan erős, hogy energiát, érzelmet hoz létre bennünk, és ez az érzelem automatikusan bebörtönöz minket. Az ember minden nap bebörtönzi magát, a világ legjobb okaiért; szerencsére, ellentétben azzal, amit Szókratész mondott, az ember nem ismerheti önmagát. Csodálatos, az Ember filozófiája; csodálatosak a filozófiák, mert sikerült megadniuk az Embernek a reményt arra, amivé válnia kell, anélkül, hogy eszközöket adtak volna neki, hogy odaérjen.

A filozófia rendben van, mert kihúzza az egyik fogat, hogy egy másikat adjon neked, de a tudatosság még finomabb, mert mindkét fogat kihúzza, és egy sem marad.

Tehát az időszak végére szeretném elmagyarázni, hogyan árt magának az Ember anélkül, hogy észrevenné.